

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

Sectio III. De aliquibus exceptionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

gant. *Ad regimen*, de Præbend. & Dignitatibus. in 6. ubi relatio fit Officialium Sedis Apostolicæ, videlicet, Camerarij, Vicecancellarij, Notariorum, Auditorum literarum contradictarum, & Apostolici Palatii caularum Auditorum, Correctorum, & scriptorum literarum Apostolicarum, ac Pœnitentiarij præfatæ Sedis, ac Abreviatorum, necnon commensalium, & aliorum, quorumlibet Capellanorum Sedis ejusdem, & etiam quorumcunque legatorum, sive Nunciorum, ac in terris Ecclesiæ Romanæ Rectorum, & Thesaurariorum, &c. vide *ibi*; de quibus singulis agit Cardinalis Tusch. *verb. Officialis. Conclus. 82. num. 6. & 16.*

571. 3. Similiter sub nomine horum Officialium, seu Ministrorum Papæ, veniunt intelligendi Eminentissimi Cardinales Protectores Ordinum, illorumque assertis, sine dubio, credendum est. Nam licet in dicto Capite *Ad regimen* non numerentur ut Officiales Papæ, tamen in Religionem sibi commissam, jurisdictionem exercent tanquam Ministri Papæ, ac nomine, & auctoritate ipsius Papæ, qui est omnium Religionum generalissimus Superior; & licet administrando justitiam, teneantur servare Regulas, & statuta Ordinum, quos dicti Eminentissimi gubernant, habent tamen super illos superintendentiam, & auctoritatem à Domino Papa, sive scripto, sive voce, aut consuetudine, quod ad intentum parum refert. Secus autem dicendum est in his, quæ non concernunt Religiones, quas protegunt; sic Peirinus in *Formulario Prælatorum Regular. litt. Z. cap. 3. in appendic. 4. ad Urban. VIII. Donat.*

Tract. 16. de Oracul. g. 12. & satis ad mentem Urban. VIII.

SECTIO III.

De aliquibus exceptionibus.

Circa præfatas revocationes *Gregor. XV. & Urbani VIII.* admittunt Authores aliquas exceptiones, & licet de illis non pauca dicta sint, citata *disput. 7. sect. 3.* per totam, præcipuè à *num. 10.* attamen ne manca hæc disputatio appareat, placuit aliqua ex *ibi* dictis repetere, & hic addere *ibidem* omiffa.

1. Igitur dicendum est *primò*, cum 572. communi sententia non comprehenduntur sub dictis revocationibus Oracula, quæ sunt meræ declarationes, sive Decretorum Concilii Tridentini, sive Constitutionum Apostolicarum, aut Mendicantium privilegiorum: Nam solum revocantur gratiæ, quæ aliquam facultatem concedebant, ut constat ex ipsis revocatoriis, & ex sine potissimo illarum, qui fuit annullate Oracula, quæ finistrâ interpretatione ad non extendenda, extendebantur, in detrimentum Ecclesiasticæ disciplinæ, prout videre est in præmio dictarum revocatoriarum. Declarationes autem per viva vocis Oracula factæ à Summis Pontificibus, ut à *Pio V.* circa Tridentinum, & similes, non sunt, nec fuerunt in detrimentum Ecclesiæ, sed in ædificationem, & instructionem illius, & ad conservandos Fratres in regulari observantia; sic sentiunt Novarius in sua *Lucerna Regul. verb. Privileg. num. 4. Bordon. Resolut. 31. quæst. 7. num. 7. Peirin. Tom.*

2. ad Constit. 8. Paul. V. Alfonf. de Leon. Tract. de Iubil. p. 1. quæst. 6. num. 247. noster Lezana Tom. 1. cap. 3. num. 21. Pelizar. Tract. 8. cap. 1. sect. 5. n. 130. & alii communiter.

573. 2. Dico secundò, neque comprehenduntur sub dictis revocationibus Indulgentiæ, vivæ vocis oraculo concessæ, quia, ut notavit Navarr. Conf. 2. de pœnit. num. 3. & in Comment. de Iubilao, & Indulgent. notab. 28. num. 27. & notab. 33. in princip. & medio, indulgentiæ nō veniunt nomine privilegiorum, indultorum, seu gratiarum; quia indulgentiæ sunt specialissimi favores, solum bonum animarum respicientes, sine læsione neque juris communis, neque tertii. Unde nisi expressè revocentur, non comprehenduntur sub aliqua revocatione; sic Rodtig. Tom. 2. quæst. 98. art. 4. Faust. lib. 3. de Iubil. & Ann. Sancto, quæst. 79 Peir. in Tom. 2. ad Constit. Urban. VIII. cap. 12. & alii sequentes Navarrum. Idem tenet, & benè declarat P. Suarez lib. 8. de legib. cap. 4. circa finem, per sequentia verba: *Indulgentia verò habet specimem quoddam privilegij, communi tamen usu non ita vocatur, nec solet comprehendi sub nomine privilegiorum & gratiarum in generalibus rescriptis Pontificum, nisi mentio proprio nomine fiat. Et ratio est, quia indulgentia est quadam absolutio, solutio seu relaxatio pœna debita, & non est facultas aliquid agendi, vel non agendi; quam privilegium, seu gratia specialiter significant; vel certè (addit Suarez) est quadam spiritualis elemosyna de thesauro Christi, per dispensationem ejus facta, medio Pontifice; elemosyna autem non est privilegium, sed purum benefi-*

cium alterius rationis.

3. Hinc fit, quòd licèt quilibet Romanus Pontifex in initio suæ creationis revocat omnes gratias & indulta, per suos Prædecessores concessa, non idèò revocat Indulgentias; quia gratiæ ibidem revocatæ referuntur solum ad gratias spectativas, & ad indulta beneficiaria concessa, ad acquirenda beneficia Ecclesiastica, vel ad nominandum ad ea, vel conferendum illa, ut latè ostendit Navarr. lib. 5. confil. de pœnit. & remiss. conf. 2. quem sequuntur Joannes Viger in suis instit. ad Christianam Theolog. de Sacram. Ord. cap. 16. §. 6. vers. 22. de Indulg. & alii communiter. & nota, quòd quando indulgentiæ plenariæ revocantur expressè, ut fit in anno Jubilæi, illæ, quæ non sunt plenariæ, non revocantur, ut docet ipse Navarr. notab. 28. num. 27. quem alii sequuntur, quia revocatio non extenditur, etiam de majori ad minus, tanquam odiosa.

4. Cùm ergò in præfatis revocationibus oraculorum, non exprimantur proprio nomine indulgentiæ, minimè sub eis comprehenduntur; & quàmvis ita sentiat noster Lezana in Summ. verb. Oracula. num. 5. (oppositum tamen judicat probabile) ex eo quòd verba Gregorij XV. videntur comprehendere etiam indulgentias; quia revocat omnes gratias & concessiones quascunq; spirituales & Ecclesiasticas, tam ad forum internum, quàm externum spectantes, sed nullum Authorem adducit pro hac parte, nec solidum fundamentum, & sic dictis firmiter adhærendum est.

5. Dico tertio, in dictis revocatoriis non

Dd 2

574.
575.
576.

non clauduntur Oracula concessa universaliter pro omnibus fidelibus, vel pro omnibus Ecclesiasticis, siquidem in revocatoria *Gregor. XV.* solùm fit mentio Oraculorum, quæ hæctenus quæcunque & qualitercunque, ex quavis etiam de necessitate, exprimenda causa, concessorum, quibusvis Collegijs, Capitulis, Ordinibus tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Societatibus, etiam Societati JESU, ac Congregationibus quibuslibet, sive eorum, & earum respectivè Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælati, Prioribus, Rectoribus, Generalibus, vel Provincialibus quocunque nomine nuncupatis, Superioribus, quomodolibet exemptis, ac Sedi Apostolicæ immediate subjectis cujuscunque Dignitatis, præminentia, aut quovis alio privilegio munitis. Revocatoria autem *Vrbani VIII.* ferè idem continet, solùm enim exprimit Communitates, etiam sæculares, & personas illarum omnium Communitatum prædictarum, & quaslibet alias concessiones factas particularibus personis, pro se ipsis, non verò pro omnibus Fidelibus, vel pro omnibus Ecclesiasticis; sic docent Reverendissimus noster Stratus in *Instr. pro Carmelitâ*, Romæ impressa, & approbata à vicis valde doctis, *Cap. 20. n. 8. & 9.* noster Doctissimus Lezana in *summ. verb. Oracula, num. 5. & verb. Offic: Divin. n. 12. & 13.* ubi probat, quod gratia facta à *Leon. X.* pro recitantibus Officium Divinum, videlicet, ut quicumque dixerit post quamlibet Horam, vel post omnes simul orationem *Sacro sancta, & individua Trinitati*, &c. & unum *Pater noster*, & *Ave MARIA* consequatur re-

missionem omnium defectuum humana fragilitate commissorum, quæ gratia licet oretenus tantùm fuerit concessa: & admissio, quod hæc concessio esset indulgentia, sicut & infra referendæ, tamen quia fuit facta pro omnibus recitantibus Officium Divinum, non intelligitur revocata: ideoque sine nova confirmatione lex ponitur impressa in novioribus Breviarijs pro omnibus Fidelibus recitantibus Horas canonicas; & idem est dicendum de aliis similibus, quæ sive sint concessæ, solùm oretenus, ut creditur, sive per Bullas, & sint indulgentiæ; indubitanter in vi sua permanent.

Quia dato quod essent revocatæ indulgentiæ, quod negavimus numeris antecedentibus, revocatio extendi non debet ad universaliter concessa pro Fidelibus omnibus, ut sunt mox relatæ; & idem dic de oratione S. Augustini, quæ habetur in tabula magna Sancti Joannis Lateranensis, ubi omnibus genibus flexis, illam dicentibus, singulis diebus octo millia ann. indulg. & dicentibus per 40. dies continuos, & reffectis sacra Confessione, & Communionem, indulgentia plenaria conceditur. Dixi *indubitanter* propter nuper dicta, & quia præfatæ indulgentiæ passim Romæ, auctoritate Superiorum typis mandantur, & in multis Ecclesijs, & locis Sacris Almæ urbis pro omnibus publicè exponuntur, ubi devotè recitantur à Fidelibus, etiam magnæ auctoritatis, ut sæpè vidi, quod minimè permitteretur, si supra dicta non essent vera.

6. Nota tamen, quod hæc doctrina 577
debet intelligi de gratis factis primò,
& per

& per se ipsis Fidelibus, non verò de factis alicui Communitati, vel particulari, licet in utilitatem Fidelium sint concessa; aliàs facultas concessa, v.g. aliquibus Regularibus absolvendi, seu dispensandi cum omnibus Fidelibus, per vivæ vocis oraculum, in reservatis, non intelligeretur revocata; siquidem in favorem omnium Fidelium esset concessa; & hoc esse alienum à veritate, etiam præfati Authores tenentur fateri.

Hinc fit, quod si daretur aliquod oraculum concedens omnibus visitantibus Domum Lauretanam, v.g. vel aliquem alium locum pium, vel recitantibus tales vel tales orationes, ut possent absolvi à reservatis, vel dispensari in reservatis, non esset comprehensum in dictis revocatoriis, propter fundamentum Stratij, & Lezanæ: nam facultas in hoc casu, si daretur oretenus, quod profus ignoro, esset primò, & per se concessa omnibus Fidelibus, & Confessoribus talis loci, seu Communitatis esset concessa secundariò, & indirectè; at si esset concessa gratia, seu facultas absolvendi, seu dispensandi Confessoribus Communitatis, vel loci; tunc ipsis esset concessa primò, & per se; pœnitentibus verò quasi secundariò, & sic revocata maneret, aliàs nulla vivæ vocis oracula data pro Religiosis, vel personis alterius Communitatis concedentia facultatem absolvendi, seu dispensandi in reservatis, essent revocata; quod est contra mentem Pontificum, & ipsorum Patrum Stratij, & Lezanæ.

Do casum præfatæ doctrinæ, si Privilegium Cruciatæ esset concessum solum oretenus pro omnibus Fidelibus

ante revocationem Oraculorum, non intelligeretur revocatum per dictas revocatorias, quia conceditur primò, & per se non Confessoribus, sed Fidelibus accipientibus Bullam. Unde etiam si nulla alia adesset ratio, tale Privilegium maneret in sua vi post revocatorias *Gregorij XV. & Urbani VIII.* Hic nota, quæ diximus *supra disp. 6. sect. 2. num. 37.*

S E C T I O IV.

De Oraculis, quæ jam sortita sunt suum effectum ante revocatorias.

1. **O**Racula, quæ sortita erant jam suum effectum tempore revocatoriarum, non intelliguntur revocata in iis, quæ talem effectum erant sortita, constat ex revocatoria *Gregorij XV.* nec contradicit *Urban. VIII.* ibi: *In his videlicet, quæ non sunt sortita suum effectum, tenore presentium revocamus, cassamus, tollimus, & abrogamus, & annullamus.* Ergo in his, quæ sortita sunt effectum, relinquit in sua vi; nam exceptio firmat regulam in contrarium; sic docent communiter Doctores.

2. At quia ex vi dictæ clausulæ, ortæ fuerunt non leves difficultates, circa earum intelligentiam, Rever. P. Dominicus de Molina Ordinis Prædicatorum, tam nomine suæ Religionis; quam aliarum Mendicantium, & non Mendicantium Provinciæ Bethicæ, quarum munus Procuratoris Generalis gerebat in Curia Romana stante præfata revocatoriâ *Gregorij XV.* à sacra Congregatione Episcop. & Regular. petivit declarari, an gratiæ, & privilegia vivæ vo-